

Тема: Глобальна економіка (I частина)

План:

1. Поняття глобальної економіки.
2. Система виробництва. Географічність міжнародної спеціалізації та кооперування виробництва.
3. Світовий ринок технологій, патентів і ліцензій, інформаційно-технологічних послуг.
4. Роль ТНК та вільних економічних зон у функціонуванні глобальної економіки.
5. Сутність глобальних ланцюгів доданої вартості та їх значення.
6. Міжнародний ринок товарів: сутність, інфраструктура, ціноутворення.

Поняття глобальної економіки. Щороку світова економіка стає більш взаємозалежною. На це, зокрема, указує, що обсяги зовнішньої торгівлі зростають швидше, ніж саме виробництво. Тому все частіше використовується таке поняття, як *глобальна економіка*. Її розглядають як якісно новий етап розвитку світової економіки, що поступово перетворюється на цілісну систему, утворену величезною виробничою, глобальною фінансовою та планетарною інформаційною сферою.

Розглянемо причини утвердження глобальної економіки.

1) *Науково-технічний прогрес (НТП)*. Він полягає в потужному розвитку науки й швидкому втіленні її досягнень у виробництво. Зокрема, завдяки цьому відбувається розвиток транспорту й зв'язку. За останнє століття швидкість пересування, зв'язку та обробки інформації зросла більш ніж у 100 разів. Це дало можливість швидко долати відстані, а також знизити вартість транспортування.

2) *Розширення сфери діяльності міжнародних організацій і спрощення умов здійснення зовнішньоторговельної діяльності*. Розширення економічних зв'язків між окремими країнами і регіонами світу викликало у другій половині ХХ ст. посилений розвиток міжнародної економічної інтеграції — процесу взаємного зближення і взаємодоповнення господарств країн світу. Унаслідок цього у світі виникли численні міжнародні економічні організації. Однією з найважливіших є Світова організація торгівлі (СОТ), яку було створено з метою вироблення єдиних правил міжнародної торгівлі а запобігання «торговельним війнам», що відбувалися раніше. Її членами є понад 150 країн світу (серед них і Україна).

3) *Поширення сучасних стандартів продукції та послуг*. Як правило, це відбувається завдяки поширенню у світі продукції відомих

торгових марок («Кока-Кола», «Проктер енд Гембл», «Нестле» тощо), існуванню мережі магазинів побутової електротехніки («Соні», «Філіпс», «Панасонік» тощо) або ресторанів швидкого харчування (зокрема «Макдональдс»).

4) *Зростання значення транснаціональних корпорацій (ТНК)*. В умовах глобалізації компанії всього світу прагнуть знайти нові шляхи збуту товарів і послуг, зайняти вільні ніші ринку, скористатися досягненнями НТП і в такий спосіб повніше задовольнити потреби людей. Цей процес супроводжується концентрацією все більших обсягів виробництва в руках великих ТНК.

Транснаціональні корпорації (ТНК) — великі компанії, які мають виробничі підрозділи в багатьох країнах світу, тобто це сукупність підприємств (дочірніх фірм), розташованих у різних країнах світу й підпорядкованих одній «материнській» компанії. На відміну від звичайних великих підприємств, ТНК переміщують за кордон не товар, а сам процес виробництва, залучаючи до нього місцеву робочу силу.

Система виробництва. Географічність міжнародної спеціалізації та кооперування виробництва. *Виробництво* — це процес перетворення природних ресурсів на товари й послуги через технологію та організацію виробництва. Саме на природні ресурси у вигляді природного матеріалу або підготовленої сировини (їх об'єднують під назвою предмети праці) спрямована праця людини. Наприклад, це може бути природний газ, із якого виробляють різноманітну продукцію (зокрема азотні добрива, пластик). Вплив людини на предмети праці здійснюється за допомогою засобів праці.

Розвиток сучасного виробництва неможливий без міжнародної спеціалізації та кооперування. Поняття «спеціалізація» та «кооперування» розглянемо з точки зору формування глобальної економіки, де вони виступають як форми міжнародного географічного поділу праці. Отже, міжнародна спеціалізація передбачає виробництво в тій чи іншій країні певних видів продукції або надання послуг для реалізації на світовому ринку. Завдяки цьому відбувається обмін результатами економічної діяльності між різними країнами. Яскравими прикладами спеціалізації є Швейцарія та Норвегія. Швейцарія в значних обсягах виробляє високоякісне складне обладнання, ліки, годинники, надає банківські послуги. Норвегія відома видобутком нафти та природного газу, виробництвом кольорових металів, електроенергії на ГЕС, деревообробною і целюлозно-паперовою промисловістю, рибальством та аквакультурою. Економіка цих країн значною мірою доповнює одна одну та створює можливість для обміну високоякісною продукцією, яка з надлишком виробляється в кожній із них.

Оскільки спеціалізація може бути не тільки з виробництва готової продукції, але й із виготовлення деталей і вузлів, стає зрозумілою важливість кооперування виробництва. У такому випадку кілька підприємств виробляють окремі деталі, вузли, агрегати, а потім відправляють їх іншому підприємству для збирання готової продукції. Найбільше це притаманне для машинобудування, оскільки воно виробляє технічно складну продукцію. Так, за підрахунками японських фахівців, у сучасному автомобілі налічується до 30 тис. деталей та вузлів, із яких близько 300 є особливо важливими. У літаку «Ербас А380» (спільне виробництво Франції, Німеччини, Великої Британії, Іспанії) налічують до 6 млн деталей. Зрозуміло, що жодне, навіть дуже потужне, підприємство не може виробити все необхідне для такої складної техніки. Тому воно кооперується з десятками, навіть сотнями інших підприємств, які розташовані в різних країнах.

Світовий ринок технологій, патентів і ліцензій, інформаційно-технологічних послуг. За сучасних умов стійке економічне зростання значною мірою залежить від науки, технологій та інновацій. Вони забезпечують стрімкий розвиток наукоємних виробництв, швидке оновлення продукції, дають поштовх до науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (НДДКР). Усе це потребує значних капіталовкладень, спеціалістів високої кваліфікації, спеціального обладнання. Це обумовило формування унікального ринку, на якому переважно обмінюються результатами інтелектуальної діяльності. Наприклад, світовий ринок технологій являє собою велику сферу обміну з метою підвищення технічного й технологічного рівня виробництва.

Світовим лідером на ринку технологій є США, де витрати на НДДКР перевищують витрати Німеччини, Франції, Великої Британії, Італії разом узятих. Тому в США зосереджена значна частина передових наукових досягнень. На світовому ринку інформаційно-технологічних послуг найбільше значення має продукція ІТ-індустрії. Вона поєднує різні види діяльності, спрямованої на задоволення інформаційних потреб користувачів. Найбільше значення мають розробка програмного забезпечення; програмна та мережева інтеграція (об'єднання мережевих систем або прикладних програм); підтримання інформаційної безпеки; ІТ-аутсорсинг.

Сьогодні за темпами зростання ІТ-послуги випереджають усі інші види послуг та продовжують динамічно розвиватися. Зокрема, цьому сприяли збільшення кількості мобільних користувачів, глобальне поширення соціальних мереж, поява «хмарних» технологій, що забезпечують зберігання файлів у мережі.

Провідними виробниками та експортерами продукції комп'ютерного програмування є США, Німеччина, Велика Британія, Франція, Японія.

Одним із відомих світових експортерів інформаційно-технологічних послуг, зокрема ІТ-аутсорсингу, є Україна.

Роль ТНК та вільних економічних зон у функціонуванні глобальної економіки. На значення ТНК вказує те, що на них припадає понад 50% світового виробництва, щонайменше 75% світової торгівлі та міжнародної міграції капіталу, понад 80% міжнародного обміну технологіями. Завдяки своїм виробничим і фінансовим можливостям ТНК зосереджують у своїх руках найбільш наукоємні виробництва, сприяючи технологічному розвитку. Останніми роками вони стали рушійною силою ключових процесів глобальної економіки. Провідну роль відіграють ТНК, які розташовані в США, Китаї, Японії, Німеччині, Франції, Великій Британії, Південній Кореї, Швейцарії, Нідерландах, Канаді.

Важливим елементом глобальної економіки є вільні економічні зони (ВЕЗ). Їх розглядають як певну територію тієї чи іншої країни, де встановлюються пільгові умови економічної діяльності. Пільги стосуються зниження або скасування податків, спрощення валютного та візового режимів. Метою створення ВЕЗ є залучення іноземного капіталу, упровадження сучасних технологій, насичення внутрішнього ринку високоякісною продукцією, прискорення економічного розвитку окремої території, навчання й підготовка висококваліфікованих спеціалістів, збільшення обсягів зовнішньої торгівлі, вирішення проблеми зайнятості. ВЕЗ активно та успішно працюють у багатьох країнах, зокрема в Китаї, США, Великій Британії, Німеччині, Польщі, Ірландії.

Сутність глобальних ланцюгів доданої вартості та їх значення. Економічне зростання країни залежить від доданої вартості, яка формує основу її національного багатства. Під поняттям «*додана вартість*» розуміють ринкову вартість готової продукції за вирахуванням вартості сировини, матеріалів, напівфабрикатів та інших ресурсів, що використовуються в процесі її виробництва. Зважаючи на те, що виробництво зазвичай передбачає кілька стадій, утворюються ланцюги, які, зокрема, можуть включати:

- видобуток мінеральних ресурсів;
- первинну переробку мінеральних ресурсів із метою отримання сировини;
- переробку сировини з метою отримання напівфабрикатів;
- отримання проміжної готової продукції;
- використання проміжної готової продукції в інших виробництвах

- для отримання кінцевого продукту;
- реалізацію кінцевого продукту (іноді ще і його споживання).

Під час проходження більшості стадій характеристики продукції постійно змінюються, а її вартість зростає. Отже, чим більше виробничих стадій (глибше ступінь переробки), тим більше додається вартості.

Додана вартість може бути створена як у процесі виробництва на одному підприємстві, так і на декількох підприємствах (компаніях), розташованих у різних країнах. У таких випадках говорять про *глобальні ланцюги доданої вартості*, що є результатом розвитку міжнародного поділу праці. Вони включають усі виробничі стадії, що виконуються в різних країнах на різних підприємствах, об'єднаних у скоординовану мережу. Таким чином, кінцевий продукт може містити декілька доданих вартостей, створених і доданих у різних країнах різними компаніями.

Глобальні ланцюги впливають не тільки на окремі компанії, але й на країни загалом, чим наочно демонструють тенденції глобалізації. Тільки за останні 15 років рівень залучення країн у глобальні ланцюги вартості зріс у середньому на 5—10%, а в деяких (Індія, Китай, Південна Корея) — на 10—20 %. Зростання доданої вартості на рівні країни свідчить про ефективність її економіки й дає можливість підвищити рівень життя. Не випадково між країнами існує конкуренція за місце й роль у глобальних ланцюгах доданої вартості.

Прикладом інтеграції України у глобальні ланцюги доданої вартості є завод «WET Аутомотів Україна» (м. Виноградів, Закарпатська обл.). Він виробляє електронні системи підігріву сидінь для відомих марок легкових автомобілів. Це одне з підприємств світового лідера в цій сфері діяльності — німецької фірми WET «Аутомотів Системс».

Міжнародний ринок товарів: сутність, інфраструктура, ціноутворення. Глобальні ланцюги є основою потоків товарів та послуг між країнами й тому стають важливою умовою для існування відповідних міжнародних ринків. *Міжнародний ринок товарів* — складова частина глобальної економіки, що являє собою процес купівлі та продажу з метою задоволення потреб у товарах та отримання доходу. Завдяки йому формується система стійких товарно-грошових відносин між продавцем і покупцем (іноді за участю посередників), якими можуть бути держави, компанії, підприємці.

Реалізуючи свої товари на міжнародному ринку, країна отримує можливість широких торговельних контактів, що дозволяє обміняти товари, на яких вона спеціалізується, на товари, виробництво яких економічно не вигідне.

Основними операціями на міжнародному ринку товарів є *експорт* та *імпорт*. Сума експорту та імпорту є товарообігом, різниця між ними — торговельним балансом. Якщо експорт перевищує імпорт, торговельне сальдо є додатним, а якщо імпорт перевищує експорт — від'ємним.

Основними елементами інфраструктури (комплекс взаємопов'язаних обслуговуючих структур або об'єктів, що забезпечують функціонування системи) сучасного міжнародного ринку товарів є:

- міжнародні товарні біржі;
- міжнародні аукціони, ярмарки та інші форми не біржового посередництва;
- міжнародні комерційно-виставкові комплекси, торгові дома.

Найбільше значення мають міжнародні товарні біржі (здебільшого вони є акціонерними компаніями). Це організований торговельний майданчик, де зустрічаються продавці й покупці, укладають угоди, згідно з якими товари надходять до країни (до конкретного підприємства). Для кольорових металів основним ринком є Лондонська біржа металів, для торгівлі нафтою — Нью-Йоркська й Лондонська товарні біржі, для торгівлі бавовною — Ліверпульська бавовняна біржа. Характерною рисою міжнародних товарних бірж є те, що вони перебувають під значним впливом великих ТНК.

Міжнародний ринок товарів стає все більше регульованим завдяки таким організаціям, як Світова організація торгівлі (СОТ), Міжнародний валютний фонд (МВФ). Основа конкуренції на міжнародному ринку товарів — їх споживчі властивості й ціна. На ньому використовуються світові ціни, які формуються під впливом співвідношення світових попиту та пропозиції на той чи інший товар.